

РЕШЕНИЕ

№ 1223

гр. Бургас, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ

при участието на секретаря Д. Михайлова
като разгледа докладваното от АНАТОЛИ Й. БОБОКОВ Административно
наказателно дело № 20232120204511 по описа за 2023 година

Производството е образувано е по повод жалбата на И. Г. Г. ЕГН*****, против
Наказателно постановление № 23-3292-000174 от 29.09.2023 г., издадено от началник сектор в
ОДМВР Бургас, 04 РУ, с което за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, на основание чл. 178д
от ЗДвП, на жалбоподателя е наложена "Глоба" в размер на 200 лева.

Жалбоподателят редовно уведомен не се явява. Изпраща становище.

Наказващият орган, редовно уведомен, не изпраща представител.

Съдът, след поотделна и съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема,
че жалбата е подадена в срок от легитимирано лице пред надлежния съд и е процесуално
допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна няма спор, и съдът приема за доказано, че на 05.09.2023г.
жалбоподателят Г. паркирал л. а. *** рег. № ***, в гр. Бургас ж.к. Меден рудник на паркинга на м-н
Лидл, на място определено за превозни средства на хора с трайни увреждания. Междувременно, по
същото време, св. Ж. – ПИ в 04 РУ, при обход на района, забелязал гореописания автомобил,
паркиран върху място определено за хора с трайни увреждания. По автомобила нямало
обозначителни знаци, от които да е видно, че автомобила се управлява от инвалид. Жалбоподателя
лично присъствал на проверката и не е представил документи за инвалидност или да е имал
твърдения, че превозва хора с трайни увреждания. След това, в присъствието на нарушителя,
актосъставителя съставил срещу Г. Акт за установяване на административно нарушение, където
описал подробно и пълно деянието - паркиране на автомобила, извън определените от
администрацията места за паркиране, и го квалифицирала като нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от
ЗДвП. Актът бил предявен на жалбоподателя веднага след съставянето му, и екземпляр от него
бил връчен на нарушителя срещу подпис, като е записано, че има възражения без да се посочат
какви.

Въз основа на съставения акт, впоследствие било издадено атакуваното наказателно постановление, при идентичност на фактическото описание и правната квалификация на нарушението с тези, отразени в акта. С постановлението на жалбоподателя била наложена глоба в размер на 200 лева, на основание чл. 178д от ЗДвП.

При описаната фактология, извлечена от свидетелските показания, писмените и веществените доказателства, представени с административнонаказателната преписка, съдът прие, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на нарушителя, актът и наказателното постановление, са издадени от компетентни органи и съдържат всички реквизити, предвидени в чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В тази връзка възраженията в жалбата за допуснати процесуални нарушения не се възприеха от съда.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните в хода на настоящото производство гласни и писмени доказателства. По делото като свидетел е разпитана актосъставителя, който е бил очевидец на нарушението. Показанията му са логични и последователни и се подкрепят от материалите по преписката. Същият е възприел лично фактите от предмета на доказване, изпълнявайки своите служебни задължения. Жалбоподателят е съзнавал, че с деянието си нарушава забраната на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП и въпреки това е осъществил деянието, поради което правилно отговорността му е била ангажирана в съответствие с разпоредбата на чл. 178д от ЗДвП. Посочената норма предвижда, че се наказва с глоба в размер 200 лева лице, което без да има това право, паркира на място, определено за превозно средство, обслужващо хора с трайни увреждания, или за превозно средство, приспособено и управлявано от хора с трайни увреждания. Предвидената глоба е фиксирана като размер и постановлението не може да бъде изменено по отношение на нейния размер.

Не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като деянието не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обичайните нарушения от същия вид, още повече, че се засягат обществени отношения, свързани с по-уязвими участници в движението, каквито са хората с трайни увреждания.

Обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и обосновано, поради което следва да се потвърди. С тези мотиви и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-3292-000174 от 29.09.2023 г., издадено от началник сектор в ОДМВР Бургас, 04 РУ, с което за нарушение на чл. 98, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, на основание чл. 178д от ЗДвП, на И. Г. Г. ЕГН***** е наложена "Глоба" в размер на 200 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-гр. Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____